

Chiune Sugihara, diplomatul japonez care a salvat mii de evrei.

Hannelore Petrovai

Chiune Sugihara este un diplomat japonez care a salvat mii de evrei. Ambasada Japoniei în România invită publicul la *Expoziția documentară dedicată salvatorului care a activat în țara noastră în perioada celui de-al Doilea Război Mondial*

Expoziția va fi deschisă în perioada 5 – 14 octombrie, la ARCUB – Hanul Gabroveni, sala Cafenea, și va putea fi vizitată de marți până duminică, orele 12:00 – 20:00. Luni, expoziția este închisă. Accesul vizitatorilor este gratuit.

Evenimentul este organizat cu sprijinul Ministerului Afacerilor Externe al României – Arhivele Diplomatice și al Primăriei Capitalei, prin ARCUB – Centrul Cultural al Municipiului București.

Chiune Sugihara, un „Schindler al Japoniei”

Potrivit Ambasadei Japoniei, expoziția documentează șederea în România, în 1941-1944, a diplomatului Chiune Sugihara (1900-1986). Anterior, în timp ce se aflase la post în Lituania, el salvase mii de evrei acordându-le vize de Japonia.

În 1984, a fost declarat Drept între Popoare; aceasta este o distincție acordată de Memorialul Victimelor Holocaustului Yad Vashem din Ierusalim non-evreilor care și-au riscat viața pentru a salva evrei.

Media internațională l-a numit pe Sugihara „Schindler al Japoniei”.

(Sursa foto: Ambasada Japoniei în România / Facebook)

„A fost unul dintre eroii tăcuți care au salvat mii de vieți în Europa, dar îmi imaginez că nu i-a fost ușor să facă acest lucru, având în vedere circumstanțele de atunci”, a spus ambasadorul Japoniei în România, Hiroshi Ueda. „Sunt atât de mulți diplomați japonezi celebri pe care îi admir.

Cel pe care îl admir cel mai mult este Chiune Sugihara. De ce? Pentru că a făcut ceea ce trebuie să facă un diplomat: a luat o decizie corectă, a luat o decizie umanitară într-o situație extrem de dificilă”, a adăugat ambasadorul Ueda.

„Chiar și astăzi, lumea nu este complet vindecată de rănilor trecutului și nici complet ferită de pericolele care în trecut au dus la orori precum războaiele mondiale și Holocaustul.

Antisemitismul, extremismul, xenofobia, rasismul trebuie combătute cu toată convingerea. Trebuie să onorăm adevărații eroi, precum diplomatul japonez care a emis „Vize pentru viață”, a spus ambasadorul.

„Timp de aproape patruzeci de ani, faptele lui Chiune Sugihara nu au fost cunoscute. (...) Dar, la sfârșitul vieții sale, faptele sale au fost recunoscute. Acesta este un mesaj pentru noi toți: faptele bune vor fi cunoscute”, a spus Prim-Rabinul Comunității Evreiești din România, Rafael Shaffer.

Andrei Țârnea, director general pentru Comunicare și Diplomatie Publică în cadrul MAE, a subliniat importanța acțiunii și înscrierea sa în cadrul mai larg al evenimentelor care au loc pentru marcarea Zilei Naționale de Comemorare a Victimelor Holocaustului în România (9 octombrie).

Rememorând rolul ideologiei totalitare și antisemitismului în tragedia Holocaustului, a adus un omagiu victimelor și celor care și-au riscat propria viață pentru salvarea semenilor lor.

A reiterat angajamentul de promovare a incluziunii, egalității, toleranței și respectului pentru diversitate și demnitatea umană, ca principii esențiale pentru dezvoltarea unei societăți democratice și rolul pe care îl are în acest sens educația privind Holocaustul.

Sursa PressHUB (Sursa foto: Ambasada Japoniei în România / Facebook)

În anii care au trecut de la cel de-al Doilea Război Mondial, mai mulți diplomați au fost distinși drept Drepti ai Lumii pentru efortul lor de a salva evreii de la moartea lor inevitabilă și de la mâna naziștilor. Vizele și documentele de călătorie au fost cele mai evidente metode de supraviețuire pentru mulți evrei. Dar povestea viceconsulului japonez în Lituania Chiune Sugihara este ușor diferită. Spre deosebire de alți diplomați curajoși, el nu a fost reprezentantul unei țări neutre sau al unei națiuni care i se opunea lui Hitler, ci reprezentantul unuia dintre principalii aliați ai lui Hitler. Riscându-și viața, viitorul și poziția socială, el avea să salveze 6000 de evrei lituanieni. Mai mulți decât orice alt om, în afară de diplomatul suedez **Raul Wallenberg**.

În iulie 1940, în timp ce naziștii înaintau, sovieticii au ordonat evacuarea tuturor ambasadelor și consulatelor străine din Kaunas. Sugihara, împreună cu diplomatul olandez Jan Zwartendijk, a cerut o prelungire de 20 de zile. El dorea să îi ajute pe evrei.

Consulul Sugihara se apropiase deja de evreii din Kaunas. Nouă luni mai devreme, întâlnise un copil pe nume Solly Ganor - la magazinul de produse alimentare gourmet al mătușii copilului. A auzit despre eforturile sale de a sprijini consiliul de refugiați evrei.

The Japanese Wallenberg – Chiune Sugihara

De Danna Paz Prins

Sugihara l-a ajutat cu niște bani, iar Ganor l-a invitat pe amabilul diplomat la aprinderea lumânărilor în prima seară de Hanuca. Sugihara și soția sa Yukiko au participat la prima lor sărbătoare evreiască de Hanuca.

În iulie 1940, consulul Sempo Sugihara și familia sa au fost treziți de sunetul disperat al refugiaților evrei. Aceștia vor să fugă din oraș de nașiști. Sovieticii le vor permite celor care dețin cetățenia poloneză să intre în țară dacă dețin o viză de tranzit japoneză.

Dar Sugihara nu are autoritatea de a elibera un număr mare de vize fără permisiunea Ministerului de Externe de la Tokyo. El a telegrafiat superiorilor săi de trei ori și de toate trei ori a primit refuz.

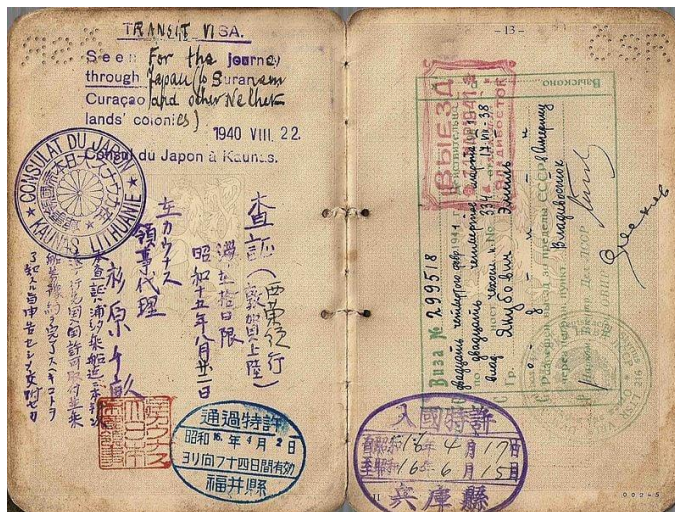

foto: viză eliberată în 1940 de consulul Sugihara în Lituania. autor: Huddyhuddy

Dând dovadă de un curaj extraordinar și de un altruism unic, Sugihara a sfidat ordinele. Timp de 29 de zile, el și soția sa și-au petrecut tot timpul scriind și semnând vize - eliberând peste 300 de vize pe zi. Cei cărora li se acordau vizele se urcau în trenuri spre Orientul Îndepărtat al Rusiei - un relativ sanctuar în aceste zile întunecate ale umanității. Până la șase mii de refugiați au ajuns în Japonia, China și alte destinații din Orientul Îndepărtat. Aceștia au devenit cunoscuți sub numele de Supraviețuitorii

Sugihara. El este singurul japonez care a fost onorat ca "Drept între națiuni".

Sugihara a fost detașat ulterior la Königsberg. La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost capturat de ruși, iar el și soția sa au petrecut 18 luni într-un lagăr de prizonieri de război. La întoarcerea sa în Japonia învinsă, a fost demis din funcția de ministru de externe. Ulterior, va petrece 16 ani în Uniunea Sovietică în calitate de reprezentant comercial.

Când i s-a cerut să-și explice acțiunile, a spus: "Vreți să știți care este motivația mea, nu-i așa? Ei bine. Este genul de sentimente pe care oricine le-ar avea atunci când vede efectiv refugiații față în față, cerșind cu lacrimi în ochi. Pur și simplu nu poate să nu simpatizeze cu ei. Printre refugiați se aflau bătrâni și femei. Erau atât de disperați încât au mers atât de departe încât mi-au sărutat pantofii, Da, chiar am fost martor la astfel de scene cu ochii mei. De asemenea, am simțit la acea vreme că guvernul japonez nu avea o opinie uniformă în Tokyo. Unii lideri militari japonezi erau pur și simplu speriați din cauza presiunii naziste, în timp ce alți oficiali din Ministerul de Interne erau pur și simplu ambivalenți.

Oamenii din Tokyo nu erau uniți. Mi s-a părut o prostie să tratez cu ei. Așa că m-am hotărât să nu aștept răspunsul lor. Știam că cineva se va plânge cu siguranță de mine în viitor. Dar, eu însumi am crezut că acesta ar fi fost lucrul cel mai bun de făcut. Nu este nimic rău în a salva viețile multor oameni... Spiritul umanității, filantropia... prietenia de vecinătate... cu acest spirit, m-am aventurat să fac ceea ce am făcut, confruntându-mă cu această situație extrem de dificilă - și din acest motiv, am mers mai departe cu un curaj redobândit."